

Pályázatok, amiken részt vettem: Lokart 2023, Pécs, Zsolnay Kulturális Központ, 7626; és Fishing on Orfű 2024, Orfű, Dollár út 1, 7677. Kiállítások: Masterwork 2024, projekt Iron Casting 2024, Szlovákia, Kollárova 22, Banská Bystrica. Nyelvvizsga: Angol Felsőfokú Komplex C1 nyelvvizsga.

Munkám a családi kapcsolatokról szól, ami személyes- és ismeretségi köröm tapasztalatain alapszik. A családi háttér hatását vizsgálom, amely meghatározza az egyén világszemléletét és boldogulását. Mit teszünk, ha ez torz vagy félrevezető? Mennyire határoz meg minket? Az örökölt tévutak vagy megoldásokból, hogyan lehet tovább építkezni?

Ennek bemutatására eszközöm egy népművészeti motívum a kelengyés vagy tulipános láda. Múltja a XIII. századi szuszékre vezethető vissza, amiben a lány férjhezmenetelkor magával vitt kelengyét és értékeket tartotta. Az apa által készített bútor négy lábon állt, hosszú koporsóalakú teste és nyeregtetője volt. A geometrikus díszítő faragványokon megfigyelhető a tulajdonos stilizált ábrázolása, születési helye és dátuma. A láda szimbolizálta tulajdonosa múltját és jövőjét, születését és halálát. A barokk idején elterjedt tulipános láda is megtartotta ezt a szimbolikus kapcsolatát tulajdonosával. A leány felkészítése a férjhezmenetelhez, a szülői házon túli élethez, benne minden hozományával, amit szülei hagytak neki.

Hozománya valakinek azonban nem csak vagyoni értelemben lehet. Gyerekkorunk alatt szüleinktől tanuljuk meg gondolkodásunk alapköveit, ez zsigeri viselkedési formákat eredményez, amik akár generációkon át kihathatnak magunk és mások életére. Ezt a folyamatot egy öröklődő vaslabirintus rendszeren keresztül mutatom be. Életünk során a feladatunk az útvesztő tovább építése, válaszok keresése, a téves vagy káros utak lezárása. De előfordulhat, hogy a hozomány romokban áll, a darabok hasznavehetetlenek és tulajdonosának magának kell a generációs sérelmeket helyre tennie.

Munkámban az öntöttvas labirintus töredékek alá egy láda nagyságúra hajtott fehér kelengyét terítettem, amire a szuszékon megfigyelhető geometrikus díszítés helyett az útvesztő rekonstrukciós ábrázolása jelenik meg hímezve. Az épületek a naiv népművészeti ábrázolásmódhoz híven kiterítve jelennek meg, az utakkal dekoratív rendszert alkotnak. A szuszék díszítései körzővel kiszámított soha nem ismétlődő sorminták, itt a tulajdonos fragmentált világnézetét és családi háttérét jeleníti meg. A láda és a hozomány hiánya, a szülők hiányát igazolja. „ők (szülők) is csak a kapott szeretetmintákból tudtak építkezni. Ha ezek a minták hiányosak vagy szegényesek voltak, akkor nem sok lehetőségük volt valami mást adni nekünk.”¹

¹ Orvos-Tóth Noémi [2024] „Örökölt Sors”, Budapest, Jelenkor Kiadó